

॥४१॥४२॥कुंडलाभ्यांसकवचाभ्यामर्थे तादर्थ्ये चतुर्थी ॥४३॥ अवमन्ये अवमेने ॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥ रथेति रथभंगाद्यभावेतस्यमृत्युर्न भवेदिति भावः ॥५२॥५३॥५४॥५५॥
न्यायेन युध्यमानौ हितद्वैसत्यं ब्रवीमि ते ॥ कर्णत्वस्यंतमस्त्राणि दिव्यानि च बहूनि च ॥४१॥ कथमिन्द्रोपमं वीरं मृत्युर्युद्धे समस्पृशत् ॥ यस्य विद्युत्प्रभां शक्तिं दिव्यां
कनकभूषणां ॥४२॥ प्रायच्छद्विषतां हं त्रीं कुंडलाभ्यां पुरंदरः ॥ यस्य सर्पमुखो दिव्यः शरः कांचनभूषणः ॥४३॥ अशेतनिहतः पत्नीचंदनेष्वरिसूदनः ॥ भीष्मद्रो
णमुखान्वीरान्यो वमन्ये महारथान् ॥४४॥ जामदग्न्यान्महाघोरं ब्राह्ममस्त्रमशिक्षत ॥ यश्च द्रोणमुखान् दृष्ट्वा विमुखान् दिदितान् शरैः ॥४५॥ सौभद्रस्य महाबाहु
र्व्यधमत्कार्मुकं शितैः ॥ यश्च नागायुतप्राणं वज्ररंहसमच्युतं ॥४६॥ विरथं सहस्राकृत्वा भीमसेनमथाहसत् ॥ सहदेवं च निर्जित्य शरैः सन्नतपर्वभिः ॥४७॥ रूपया
विरथं कृत्वानाहनद्धर्मचितया ॥ यश्च मायासहस्राणि विकुर्वाणं जयैषिणं ॥४८॥ घटोत्कचं राक्षसेंद्रं शक्रशक्त्या निजघ्नितवान् ॥ एतांश्च दिवसान्यस्य युद्धे भीतो
धनं जयः ॥४९॥ नागमद्वैरथं वीरः सकथं निहतोरणे ॥ संशप्तकानां यो धाये आह्वयंत सदान्यतः ॥५०॥ एतान् हत्वा हनिष्यामि पश्चाद्वै कर्तनं रणे ॥ इति व्यपदिशन् प्रा
थो वर्जयन् सूतजं रणे ॥५१॥ सकथं निहतो वीरः पार्थेन परवीरहा ॥ रथभंगो न चेत्तस्य धनुर्वानव्यशीर्यत ॥५२॥ न चेदस्त्राणि निर्णेशुः सकथं निहतः परैः ॥ कोहि
शक्ते रणे कर्णं विधुन्वानं महद्भुजः ॥५३॥ विमुंचंतं शरान् घोरान् दिव्यान्यस्त्राणि चाहवे ॥ जेतुं पुरुषशार्दूलं शार्दूलमिव वेगिनं ॥५४॥ ध्रुवं तस्य धनुश्छिन्नं रथो वा
पिमहीं गतः ॥ अस्त्राणि वा प्रनष्टानि यथाशंससि मे हतं ॥५५॥ न त्वन्यदपि पश्यामि कारणं तस्य नाशने ॥ न हन्मि फाल्गुनं यावत्तावत्पादौ न धावये ॥५६॥ इति
यस्य महाघोरं व्रतमासीन्महात्मनः ॥ यस्य भीतोरणे निद्रांधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥५७॥ त्रयोदशसमानित्यं नाभजत्पुरुषर्षभः ॥ यस्य वीर्यवतो वीर्यमुपाश्रित्य
महात्मनः ॥५८॥ मम पुत्रः सभाभार्यापांडूनां नीतवान्बलात् ॥ तत्रापि च सभामध्ये पांडवानां च पश्यतां ॥५९॥ दासभार्येति पांचालीम ब्रवीत्कुरुसन्निधौ ॥
न संति पतयः कृष्णे सर्वेषां दतिलैः समाः ॥६०॥ उपतिष्ठ स्वभर्तारमन्यं वा वरवर्णिनि ॥ इत्येवं यः पुरावाचो रूक्षाः संश्रावयन् रूपा ॥६१॥ सभायां सूतजः कृष्णांसक
थं निहतः परैः ॥ यदि भीष्मोरणश्लाघी द्रोणो वा युधिदुर्मदः ॥६२॥ न हनिष्यति कौंतेयान्यक्षपातात्सु यो धन ॥ सर्वानेव हनिष्यामि व्येतुते मानसो ज्वरः ॥६३॥ किं क
रिष्यति गांडीवमक्षय्यौ च महेषुधी ॥ स्निग्धचंदनदिग्धस्य मच्छरस्याभिधावतः ॥६४॥ सनूनमृषभस्कंधोत्थजुनेन कथं हतः ॥ यश्च गांडीवमुक्तानां स्पर्शमुग्र
मचितयन् ॥६५॥ अपतित्यसि कृष्णेति ब्रुवन्पार्थानवैक्षत ॥ यस्य नासीद्भयं पार्थैः सपुत्रैः स जनार्दनैः ॥६६॥ ॥ ५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥